

มอง ทิศทางท่องเที่ยวไทย ปี 59 กับ **รศ.ดร.บงกช งามสม**

“ใ
ในปีท่องเที่ยวต้องมีบทบาทเพิ่มขึ้นมากเป็นพิเศษ เพื่อชดเชยการ
ส่งออก จึงต้องมีโครงการระยะสั้นในลักษณะจูงใจให้คนท่องเที่ยว
ภายในประเทศมากขึ้นตั้งแต่เดิมการท่องเที่ยวมีหลายสถานที่น่าสนใจและ
ถูกจัดสรรให้เป็นกลุ่มอยู่แล้ว จึงต้องมีการสร้างแรงจูงใจตามมา
“ดังนั้น ททท.จึงต้องไปคิดแพคเกจท่องเที่ยว เพื่อสนับสนุนให้คนไทย

สามารถเดินทางท่องเที่ยวได้ทุกเดือน”

นี่คือคำกล่าวของรองนายกรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจ **สมคิด จาคูศรีพิทักษ์**
ในการประชุมร่วมกับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) และสมาคมธุรกิจท่องเที่ยว
ถือว่าเป็นหนึ่งสัญญาณที่ชัดเจนจากรัฐบาล ว่าในปี 2559 นี้จะมุ่งเน้น

“การท่องเที่ยว” อย่างเต็มสูบ ชดเชยกับสภาวะเศรษฐกิจที่เครื่องยนต์ยังติดขัด โดยเฉพาะเรื่องการลงทุน

พร้อมกันนี้ได้มีการมอบหมายให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเดินทาง “โครงการ 1 ตำบล 1 แหล่งท่องเที่ยว” เพื่อสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ ดำเนินการเพิ่มมูลค่าแหล่งท่องเที่ยวเดิมที่มีอยู่ โดยมี **กอบกาญจน์ วัฒนวรางกูร** ขานรับพร้อมปรับเป้าหมายรายได้ของการท่องเที่ยวในปี 2559 จากที่คาดการณ์ว่าจะได้ราว 2.3 ล้านล้านบาท ได้ปรับเป็น 2.41 ล้านล้านบาท

เนื่องด้วยสถานการณ์ทั้งหมดนี้จึงได้นำมาสู่การพูดคุยกับ **รศ.ดร.บงกช งามสม** ผู้อำนวยการหลักสูตรนานาชาติ การบริหารอุตสาหกรรมบริการ มหาวิทยาลัยสยาม และผู้ทรงคุณวุฒิ สมาคมนักวิชาการการท่องเที่ยว (ประเทศไทย) หนึ่งในผู้เชี่ยวชาญประเด็นเรื่องการท่องเที่ยวเพื่อสอบถามถึงอนาคต ทิศทาง และแนวทางของการท่องเที่ยวไทยที่ควรจะเป็น **ทั้งหมดนี้ติดตามได้ในบรรทัดต่อไป**

● สถานการณ์การท่องเที่ยวของประเทศไทยในปัจจุบัน?

มองว่าสถานการณ์การท่องเที่ยวของประเทศไทยในปัจจุบันถือว่ามีความท้าทายที่มุ่งไปในทางที่ดีทีเดียว เพราะล่าสุดที่ทางรัฐบาล และรัฐมนตรีกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้แถลงว่าจะมีมาตรการต่างๆ ในการมุ่งเน้นการท่องเที่ยวเพื่อเข้ามาช่วยในสภาวะเศรษฐกิจที่กำลังแย่ โดยเฉพาะในเรื่องการลงทุน ซึ่งสิ่งที่น่าสนใจคือตลอดเวลาเราสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้สามารถเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทยได้เสมอแม้ว่าเราจะมีปัญหาในด้านเศรษฐกิจ ปัญหาทางด้านการเมือง จึงต้องถือว่าการท่องเที่ยวเป็นนางเอกที่ทำให้ประเทศไทยสามารถกระตุ้นเศรษฐกิจได้ เพราะคือทุกๆ ครั้งที่ผ่านมาการท่องเที่ยวถือว่าเป็นนางเอกมาตลอด ไม่ว่าเวลาที่มีปัญหาเศรษฐกิจเวลาที่ประเทศไทยเกิดปัญหาภัยพิบัติ อาทิ สึนามิที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ.2547 การท่องเที่ยวก็เป็นนางเอกที่ช่วยฟื้นฟูให้ทุกอย่างกลับมาได้รวดเร็วขึ้น สร้างความมั่นใจกับชาวต่างชาติ

ส่วนตัวจึงเห็นด้วยกับมาตรการการท่องเที่ยวในปีที่จะไม่ได้เน้นในเรื่องปริมาณนักท่องเที่ยวเพียงอย่างเดียว แต่จะเพิ่มคุณภาพของนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นด้วย

● แล้วทำไมจึงต้องเน้นนักท่องเที่ยวคุณภาพ?

ในปีที่ผ่านมาเราต้องเข้าใจว่านักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากประเทศจีน แต่อย่างไรก็ตามนักท่องเที่ยวที่เข้ามาไม่ได้มีปริมาณค่าใช้จ่ายต่อคนต่อหัวมากเท่าที่ควร หากประเทศไทยต้องการจะเป็นประเทศที่เน้นท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนก็ควรที่จะมีนักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อหัวต่อคนที่สูง

ทั้งนี้ เนื่องจากประเทศไทยมีทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมที่สวยงามหลายแห่ง การเน้นเฉพาะปริมาณนักท่องเที่ยวจึงไม่ใช่สิ่งที่ดีนัก เพราะจะทำให้เกิดปัญหาในเรื่องขยะ มลภาวะ และความหนาแน่นของสถานที่ท่องเที่ยว ที่สำคัญคือหากเน้นเฉพาะปริมาณของนักท่องเที่ยวแต่เป็นนักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่ำ ก็จะทำให้คุณภาพของนักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อหัวต่อคนที่สูงไม่นิยมที่จะเดินทางมา และมองว่าแหล่งท่องเที่ยวนั้นเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ไม่เป็นส่วนตัว

● ควรจะแก้ไขปัญหานี้อย่างไร?

เราจะต้องมีการกำหนดกลยุทธ์ว่าพื้นที่นี้เราจะเน้นนักท่องเที่ยวกลุ่มไหน ยกตัวอย่างเช่น หากพิจารณาจากหมู่เกาะทางใต้ อาทิ หมู่เกาะพีพี ที่ครั้งหนึ่งนักท่องเที่ยวมองว่าสามารถถ่ายรูปลักษณ์ธรรมชาติที่สวยงามได้ง่ายๆ

แต่ปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวเต็มไปหมด เนื่องจากเนื้อหาของสถานที่ท่องเที่ยวมีจำกัด และทำให้เกิดค่าใช้จ่ายตามมาไม่ว่าจะเป็นการกำจัดขยะของเสีย หรือการใช้ทรัพยากรของแหล่งท่องเที่ยว ทรัพยากรน้ำ แต่เมื่อเทียบกับรายได้ที่เราได้รับนั้นไม่คุ้มค่า

ดังนั้น การแก้ไขก็ต้องมีการกำหนดกลยุทธ์ว่าพื้นที่นี้ควรจะมีนักท่องเที่ยวลักษณะใด และมุ่งเน้นนักท่องเที่ยวกลุ่มสนใจพิเศษ ซึ่งนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มักจะสนใจในด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ

● ตัวอย่างเช่น?

เราว่าประเทศไทยมีจุดเด่นอีกเรื่องคือเรื่องอาหาร เราก็สามารถที่จะโปรโมตการท่องเที่ยวที่ใช้อาหาร หรือที่เรียกว่า ฟู้ดทัวริซึม ดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มสนใจพิเศษ ที่สนใจในเรื่องอาหารได้ และเป็นการช่วยในด้านอื่นๆ ได้ อาทิ ด้านการเกษตร มีการพานักท่องเที่ยวไปเที่ยวฟาร์ม เที่ยวนา พร้อมทำกิจกรรมเก็บเกี่ยวผลผลิต พร้อมชมอาหารที่ทำจากผลผลิตนั้น นอกจากจะเป็นการเพิ่มค่าใช้จ่ายต่อคนต่อหัวเพิ่มมากขึ้นในพื้นที่ ยังจะเป็นการทำให้นักท่องเที่ยวอยู่ยาวนานขึ้น และเป็นการยกระดับเพื่อมุ่งเน้นคุณภาพของนักท่องเที่ยวอีกด้วย

● ปัญหาการท่องเที่ยว “ครบวงจรทัวร์จีน” ที่เกิดขึ้นล่าสุดที่จังหวัดภูเก็ต?

ต้องเรียนว่าปัญหาในลักษณะนี้ไม่ได้เกิดขึ้นที่ประเทศไทยทีเดียว แต่เกิดขึ้นหลายที่ไม่ว่าจะเป็นประเทศนิวซีแลนด์, ออสเตรเลีย หรือฮ่องกง ถือเป็นลักษณะของทัวร์ที่ครบวงจร พุดง่าย คือไม่ว่าจะเป็นโรงแรมที่พักที่ซอปปิง ร้านอาหารจะเป็นของผู้ประกอบการชาวจีนทั้งหมด ส่งผลให้การกระจายรายได้ไม่ลงไปสู่ผู้ประกอบการท้องถิ่น และเป็นการส่งนักท่องเที่ยวเข้ามาใช้ทรัพยากรของอีกประเทศหนึ่งเท่านั้นแล้วกลับไป ตรงนี้เป็นปัญหาที่ต้องมีการแก้ไขในอนาคต มิเช่นนั้นจะเกิดปัญหาในระยะยาวได้ และคงจะต้องอาศัยกฎหมายในการควบคุมและที่จะช่วยทำให้รายได้ตกสู่ประชาชนในพื้นที่ท่องเที่ยว

● แล้วภาพลักษณ์ของนักท่องเที่ยวจีน?

คือจริงๆ แล้ว นักท่องเที่ยวจีนที่มีกำลังซื้อ มีค่าใช้จ่ายต่อหัวต่อคนสูง โดยมากจะเป็นนักท่องเที่ยวที่มีมารยาทดี แต่เวลาที่ประเทศไทยพูดถึงนักท่องเที่ยวจีนเรามักจะมีภาพที่เราเห็นตามข่าวหรือพบเจอว่ามีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม อันนั้นมีส่วนที่ถูกแต่ไม่ได้หมายความว่านักท่องเที่ยวจีนทั้งหมดจะเป็นอย่างนั้น เพราะจากการที่ได้มีโอกาสทำวิจัยเกี่ยวกับ “ลักซ์ชัวร์ทัวร์” หรือการท่องเที่ยวที่เน้นความหรูหรา โดยได้สำรวจที่โรงแรมห้าดาว อาทิ โรงแรมแมนดาริน โอเรียนเต็ล หรือดาราเทวี ที่ จ.เชียงใหม่ ตามปกติแล้วภาพจำของเรามักจะเป็นนักท่องเที่ยวจากตะวันตก

แต่จากการสำรวจพบว่าปัจจุบันลูกค้ามักจะมีนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีรายได้สูง ต้องความเป็นส่วนตัว และยินดีที่จะจ่ายเพื่อให้ได้บริการพิเศษ แม้ว่าไม่ได้เดินทางมาเป็นกลุ่มใหญ่แต่ก็สามารถสร้างรายได้ให้กับโรงแรม และคนในพื้นที่ในช่วงโลว์ซีซั่นได้ ซึ่งนับว่าเป็นนักท่องเที่ยวคุณภาพ

● โครงการ 1 ตำบล 1 แหล่งท่องเที่ยว มองว่าสามารถทำได้จริงหรือไม่?

คือสิ่งที่รองนายกรัฐมนตรีสมคิดเพิ่งกล่าวไปนั้นมีโอกาสที่จะสามารถทำได้จริง และหากทำได้ก็จะเป็นการกระจายรายได้ไปสู่ประชาชนในท้องถิ่น นอกจากที่เราจะได้แหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ จะยังสอดคล้องกับเทรนด์ของนักท่องเที่ยวในปัจจุบันที่ไม่ได้เป็นเพียงนักท่องเที่ยวที่มาถ่ายรูปแล้วก็ไป

จะเป็นนักท่องเที่ยวที่อยากจะมาอาศัยช่วงเวลาดีกับประสบการณ์ในแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ อยากจะมีความรู้มากขึ้น อยากจะมีส่วนร่วม อยากมีประสบการณ์ใหม่ๆ และรู้สึกว่าท่องเที่ยวของเขาแตกต่างจากวิถีชีวิตเดิมๆ เพราะฉะนั้นแนวคิดการท่องเที่ยวที่เน้นประสบการณ์ใหม่ที่กำลังเพิ่มขึ้น ถือว่าเป็นสิ่งที่สอดคล้องกับแนวความคิด 1 ตำบล 1 แหล่งท่องเที่ยว ส่วนตัวอยากให้ทุกพื้นที่ในประเทศไทย สามารถเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้ และหากเราสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นประเทศท่องเที่ยว การทำให้ทุกพื้นที่สามารถเป็นแหล่งท่องเที่ยวจะช่วยให้อาชีพกระจายลงสู่ประชาชนในพื้นที่ แต่อย่างไรก็ตาม การสนับสนุนการท่องเที่ยวก็ต้องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ควบคู่กันไป ไม่ว่าจะเป็นการจำกัดปริมาณนักท่องเที่ยวในการเข้าไปใช้สถานที่ และช่วงเวลาที่สามารถเที่ยวได้ในเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งจะทำให้เราสามารถประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน

● แล้วบางพื้นที่ที่ไม่มีแหล่งท่องเที่ยวควรจะทำอย่างไร?

ในพื้นที่ที่ไม่มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสวยงามจากสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ เราเองก็สามารถที่จะไปโมเดลการท่องเที่ยวได้ โดยการจัดกิจกรรมพิเศษไว้ในท้องถิ่นเรามีวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างไร อย่างเช่น จังหวัดสมุทรสาคร ที่ไม่ได้มีทะเลที่สวยงาม แต่จุดเด่นของสมุทรสาครอยู่ที่เศรษฐกิจที่พึ่งพาการประมง ซึ่งก็สามารถทำเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้ โดยการให้นักท่องเที่ยวไปดูวิถีชีวิต ไปทำกิจกรรมพื้นฐานร่วมกับชาวบ้านว่าเขาใช้ชีวิตทำประมงกันอย่างไร แบบนี้สามารถไปโมเดลเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากประเทศที่ไม่ได้มีการประมง ไม่มีลักษณะภูมิศาสตร์เหมือนกับประเทศไทยที่เป็นประเทศเขตร้อน สิ่งเหล่านี้เราสามารถทำให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวได้ทั้งหมด

ที่สำคัญคือเราต้องพยายามสร้างกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวทำในพื้นที่นั้นๆ ได้ และต้องเป็นกิจกรรมที่มาพร้อมกับคำอธิบาย คือจะต้องมีการสร้างเนื้อหาว่าสถานที่ดังกล่าว กิจกรรมดังกล่าวมีความสำคัญอย่างไร มีประโยชน์อย่างไร ตรงนี้เป็นแนวคิดที่ส่วนตัวอยากสนับสนุนให้เกิดขึ้นและทำให้ทุกส่วนของประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้

● ชาวบ้านจะมีส่วนร่วมอย่างไรได้บ้างกับโครงการนี้?

สำหรับชาวบ้านและประชาชนท้องถิ่นถือว่าเป็นกลไกสำคัญที่ผลักดันให้โครงการ 1 ตำบล 1 แหล่งท่องเที่ยวสามารถที่จะประสบความสำเร็จได้ เพราะพวกเขาจะต้องเป็นผู้ประกอบการ ผู้ให้บริการในพื้นที่ อีกทั้งยังเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจที่ลึกซึ้งในสถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่ของตนเอง จึงเป็นมีคุณค่าที่ที่มีความรู้ความชำนาญมากที่สุด ซึ่งจะเป็นผู้นำในการอธิบายความสำคัญ นำในการทำกิจกรรมพิเศษต่างๆ

แต่อย่างไรก็ตาม ภาครัฐเองก็ต้องสนับสนุนในการจัดฝึกสอนอบรมประชาชนในพื้นที่ โดยเฉพาะเด็กนักเรียนและเยาวชน ที่จะเป็นกำลังสำคัญ

ในการต้อนรับนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ที่จะต้องมีการอบรมทุกคนให้สามารถที่จะสื่อสาร อธิบายความรู้ข้อมูลต่างๆ แก่กับนักท่องเที่ยว อีกทั้งยังต้องมีการอบรมให้มีความรู้ความเข้าใจในการบริการกับผู้คนจากหลากหลายวัฒนธรรมอีกด้วย ซึ่งหากสามารถทำได้เราก็จะสามารถผลักดันโครงการ 1 ตำบล 1 แหล่งท่องเที่ยวได้

● ส่วนเป้าหมายที่จะเพิ่มขึ้น 2.3 ล้านล้านบาท เป็น 2.41 ล้านล้านบาท?

ส่วนตัวมองว่าสามารถที่จะไปถึงเป้าหมายนั้นได้ อย่างที่บอกไปว่าหากเรามีเพียงนักท่องเที่ยวที่มาจากยุโรปเพียงอย่างเดียวแล้วจากไป ตรงนั้นค่าใช้จ่ายต่อหัวต่อคนนั้นจะน้อย แต่ถ้าเราสร้างกิจกรรมพิเศษก็จะทำให้เขาอยู่กับเรานานขึ้น การที่เขาอยู่กับเรานานขึ้นเราสามารถที่จะให้เขาใช้ทรัพยากรท้องถิ่นเพื่อเพิ่มค่าใช้จ่ายต่อหัวต่อคนให้เพิ่มมากขึ้นตามระยะเวลา จึงมองว่าเป็นไปได้อย่างยิ่งที่จะไปถึงเป้าหมายดังกล่าวได้

● แล้วมองนักท่องเที่ยวชาวไทยอย่างไรบ้าง?

นักท่องเที่ยวชาวไทยถือว่าเป็นนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อที่สำคัญ และขณะเดียวกันนักท่องเที่ยวชาวไทยเห็นว่าการท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับชีวิต คือในสมัยก่อนเราจะเห็นนักท่องเที่ยวชาวตะวันตกเป็นส่วนใหญ่ แต่ปัจจุบันนักท่องเที่ยวชาวไทยถือว่าเป็นนักท่องเที่ยวด้วย ไม่ว่าจะเที่ยวในประเทศหรือต่างประเทศ ที่สำคัญคืออายุเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวไทยลดลงอย่างต่อเนื่องซึ่งเป็นสัญญาณที่ดี

เพราะเราจะเห็นนักท่องเที่ยวรุ่นใหม่เพิ่มขึ้น ทั้งนักเรียน นักศึกษา ที่พร้อมจะเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งอายุถือว่าไม่ใช่สิ่งสำคัญ เพราะอายุน้อยไม่ได้หมายความว่าค่าใช้จ่ายต่อหัวต่อคนน้อย แต่นักท่องเที่ยวที่มีอายุน้อยเองก็ยินดีที่จะใช้จ่ายท่องเที่ยว มีค่าใช้จ่ายต่อหัวต่อคนที่สูง และมักจะสนใจการท่องเที่ยวที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อชุมชนมากขึ้น

● สิ่งที่ยากจะนำเสนอกับการท่องเที่ยวในอนาคต?

1.อยากจะทำให้ประเทศไทยเน้นการท่องเที่ยวที่ส่งผลให้นักท่องเที่ยวมีค่าใช้จ่ายต่อคนต่อหัวเพิ่มมากขึ้น 2.อยากจะเสนอให้แต่ละชุมชนนำเสนอ กิจกรรมท้องถิ่นต่างๆ หรือกิจกรรมทั่วๆ ไป ทำให้กิจกรรมท้องถิ่น หรือวิถีชีวิตเหล่านั้นกลายเป็นกิจกรรมต่างๆ ให้นักท่องเที่ยวได้มีส่วนร่วมได้

3.ไม่อยากจะให้นักท่องเที่ยวเป็นเพียงนักท่องเที่ยวต่างชาติเท่านั้น แต่ชาวไทยเองก็สามารถมีส่วนร่วมกับการท่องเที่ยวได้เช่นกัน

สรวิศ รุ่งเลิศมณีพงศ์

คำถามถึงสถานที่เที่ยวที่ชอบเป็นพิเศษ? กับคำตอบที่ไม่มีวันสิ้นสุด

ท ลังจากที่พูดคุยกับเธอถึงประเด็นต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในระดับประเทศ จึงได้ถามถึงเรื่องส่วนตัวบ้างแล้ว อาจารย์ประจำภาควิชาการท่องเที่ยวคนนี้มีสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทยที่เธอชื่นชอบเป็นพิเศษหรือไม่?

“สำหรับอาจารย์ต้องตอบว่าชอบทั้งประเทศไทยค่ะ”

นี่คือคำตอบของ บงกช ที่ทำให้รู้สึกงงงมึนงงหน่อยๆ เป็นไปได้หรือที่คนเราจะชื่นชอบในทุกๆ ที่ที่ไป เธอได้เริ่มต้นอธิบายด้วยน้ำเสียงที่แจ่มใส ว่า เธอเอง

นับว่าเป็นคนที่ชื่นชอบการท่องเที่ยว และได้มีโอกาสท่องเที่ยวในหลายจังหวัดในประเทศ แต่ส่วนตัวเองมีความชื่นชอบที่แตกต่างกันไปแล้วแต่เวลาแล้วแต่โอกาส แต่ที่สุดแล้วไม่มีที่ใดในประเทศที่เธอจะไม่ชื่นชอบที่จะเดินทางไป “ประเทศไทยนั้นเป็นประเทศที่มีศักยภาพในการท่องเที่ยวที่สูงมาก คนไทยถือว่าเป็นคนที่โชคดีมาก เพราะว่าไม่ว่าเราจะต้องการแหล่งท่องเที่ยวแบบไหน เราก็สามารถที่จะไปเที่ยวได้โดยมีตัวเลือกดีๆ ทั้งหมด”

“ไม่ว่าจะเป็นทะเล ภูเขา ที่สวยงามในระดับโลก จะตามหาบรรยากาศที่เงียบสงบในชนบท หรือแสงสีในตัว

เมืองก็ได้ ใครสนใจเรื่องโดยเฉพาะเจาะจงอย่างแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม หรือความหลากหลายของอาหารประเทศไทยก็มีให้”

“ง่าย ๆ คือไม่ว่าเราจะสนใจจะเที่ยวอย่างไร ประเทศไทยมีครบหมดทุกอย่าง”

บงกชอธิบายต่ออีกว่า ดังนั้นจึงไม่ได้จำกัดว่าตัวเราเองชอบอะไร หรือสถานที่ใดเป็นสถานที่ที่ชอบเป็นพิเศษ แต่จะชอบเปลี่ยนไปเรื่อยๆ ซึ่งประเทศไทยเองสามารถตอบโจทย์ตรงนี้ได้

“ข้อดีของประเทศไทย คืออาจารย์สามารถเปลี่ยนที่ท่องเที่ยวได้ทุกปี เพราะอย่างที่เรารู้ว่ามีแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ เพิ่มขึ้นในทุกๆ ปีเช่นเดียวกัน” บงกชทิ้งท้ายพร้อมรอยยิ้ม

เป็นรอยยิ้มที่เชิญชวนให้ทุกคนร่วมเปิดประสบการณ์ใหม่ๆ

กับการท่องเที่ยวที่ไม่มีวันสิ้นสุดในประเทศไทย